



پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت: تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید. متی ۲۸: ۱۸-۲۰

"نیاز مبرم ما به تازه و نو شدن در عیسای مسیح" قسمت پنجم

که سابق قومی نبودید و الان قوم خدا هستید. آن وقت از رحمت محروم، اما الحال رحمت کرده شده‌اید. اول پطرس ۲: ۱۰



فشار فرهنگی، اجتماعی و نوع تربیت خانوادگی تأثیر خیلی مهمی داره بر اینکه ما بخواهیم نقاب به صورت بزیم و خودمون رو خوب جلوه بدیم چون این موضوع با احساس غرور و سربلندی ما بازی میکنه. ولی عیسای مسیح سه بار در یوحنا فصل سه با ما روبرو میشه و بهمون گوشزد میکنه که ما نیاز به تازه شدن و نو شدن داریم:

- «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.»
- «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.»
- «عجب مدار که به تو گفتم باید شما از سر نو مولود گردید.»

ما برای اطاعت از فرمان خداوند و داشتن رابطه درست با او، نمیتونیم به این بسنده کنیم که "خودم رو اصلاح میکنم و بهتر میشم!" بلکه نیاز داریم تولدی دوباره در عیسای مسیح پیدا کنیم و از نو شروع کنیم. به همین دلیل در چند جای عهد جدید به الهیات این موضوع میپردازه تا ما بهتر منظور مسیح رو در آیات بالا متوجه بشیم:

- احیاء و اصلاح: به این معنی که ما تولدی تازه پیدا میکنیم، با تأکید بر این نکته که منبع این حیاتِ نو، عیسای مسیح که ازلی و ابدیه (اول پطرس ۱: ۳).
- خلقت تازه: به این معنی که این تولد تازه نشان دهنده جزئی از اون خلقت جدید و کاملیه که در انتها با اون در حضور عیسای مسیح خواهیم ایستاد. (دوم قرنتیان ۵: ۱۷)

- تبدیل شدن: به این معنی که حیات و ذاتی تازه به ما داده شده. (کولسیان ۳: ۱۰)

این به ما ثابت می‌کند که ما نیاز به یه تغییر بنیادی داریم نه اینکه اصلاح (Reform) بشیم. موضوع "اصلاح شدن" در کتاب مقدس برای حیات تازه استفاده نشده. البته میشه یه جامعه کلیسایی رو پیوسته اصلاح کرد ولی قلب مرده یه انسان رو نمیشه اصلاح کرد بلکه باید عوض کرد. خدا باید به واسطه روح مقدسش به عمق ذات این شخص مرده رسوخ کنه و اون رو تغییر بده نه اینکه فقط اصلاحش کنه.

بنابر کتاب مقدس، خدا ما رو آفرید تا او رو پرستش کنیم، محبت کنیم و با او در این رابطه لذت بخش باشیم. این طبیعت اصلی ما بوده و وقتی که آدم و حوا تصمیم به سرپیچی از خدا گرفتند و به قول الهیدانها «گناه اصلی» رو انجام دادند، همه ما این گناه رو به ارث بردیم. ما ذاتاً برای محبت کردن و عشق ورزیدن به خدا آفریده شدیم ولی بعد از گناه، ذات ما به دوست داشتن و عشق ورزیدن به خودمون تغییر شکل داد. برای همین پولس رسول می‌گه که ما از لحظه‌ای که به دنیا اومدیم گناه‌کاریم، در گناه مردیم و در لذات جسمانی خودمون راه میریم (افسیان ۲: ۱-۳). ما مثل یه انسان مرده هستیم که راه میریم و به همین خاطره که فقط اصلاح شدن کاری برای ما نمیکنه بلکه باید تازه و نو بشیم!

عیسای مسیح، لطفاً به من قدرت درک کلامت رو بده. به من فهم و درک این رو بده که بدونم هر روزه به روح مقدست نیاز دارم که من رو نو کنه. لطفاً کمک کن تا به طبیعت کهنه خودم سرک نکشم تا روزی که در حضورت قرار بگیرم و تو رو در کاملیت پرستش کنم. آمین!



برگرفته شده از کتاب "تبدیل" اثر مایکل لورنس